

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД УТРЕБИЊУ
Број: 95 0 К 089402 24 К
Требиње, 5.11.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Требињу, у вијећу састављеном од судије Ратке Ђонлага као предсједника вијећа и судија Маре Милидраговић и Бојане Рикало као чланова вијећа, уз учешће записничара Милијане Миљановић, у кривичном предмету против оптуженог Р. И. због кривичног дјела Насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Сл.гласник РС“ број 64/17, са измјенама, у даљњем тексту: КЗ РС), по оптужници Окружног јавног тужилаштва Требиње број Т 16 0 КТ 0013874 23 од 24.4.2025. године, након главног и јавног претреса одржаног у присуству окружног јавног тужиоца Бојане Марковић, оптуженог и његовог браниоца адвоката Зорана Игњатића из Требиња, након вијећања и гласања донио је и дана 5.11.2025. године објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени Р. И. зв. „Р.“, син Б. и Д. рођ. Б., рођен [...] године у Т. гдје је и настањен на адреси [...], доктор економских наука, запослен, разведен, отац троје млдб. дјеце, Србин, држављанин РС-БиХ, ЈМБ [...], неосуђиван, против њега се води други кривични поступак,

крив је

што је :

у периоду од јула 2023. године до 18.10.2023. године, у Т., свјестан свог дјеловања чију је последицу хтио, дрским и безобзирним понашањем и пријетњом да ће напасти живот угрозио спокојство члана своје породице, супруге И. З. у присуству сина млдб. 1 (рођен [...] године), на начин да је док је млдб. 1 боравио код њега у породичној кући у насељу [...] у Т., у којој оптужени живи са браћом И. С. и И. Н. , приликом телефонских разговора млдб. 1 са З., наговарао млдб. 1 да јој говори погрдне ријечи и сам јој упућивао погрдне ријечи „цуло“, „мрш“, „цукело“, „боље да те нисам упознао“, „осрамотила си ми породицу“, „поздрави бабу цулу“ мислећи на З. мајку и пред млдб. 1 упућивао З. пријетње да ће јој доћи крај, да умре, да ће јој стати на пут и да јој је боље да престане јер ће видјети шта ће јој се десити, последицом чега је угрозио спокојство и душевно здравље чланова своје породице,

дакле, у присуству дјетета, дрским и безобзирним понашањем и пријетњом да ће напасти на живот или тијело, угрозио спокојство и душевно здравље члана своје породице,

чиме је учинио кривично дјело Насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС,

па га суд основу истог законског прописа те члана 46. и 54. став 1. тачка 5) КЗ РС осуђује

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (једне) ГОДИНЕ.

На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Сл.гласник РС“ бр. 53/12 са измјенама - ЗКП РС) оптужени се обавезује на плаћање трошкова кривичног поступка који се односе на трошкове судског паушала у износу од 300,00 КМ, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво у Требињу (у даљњем тексту: тужилаштво) подигло је оптужницу број: Т 16 0 КТ 0013874 24 од 24.4.2024. године против Р. И. (у даљњем тексту: оптужени) због кривичног дјела Насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, те предложило да га суд огласи кривим и осуди по закону. Након потврђивања оптужнице оптужени се изјаснио да није крив, па је заказан и одржан главни претрес.

Тужилаштво је на главном претресу провело доказе саслушањем свједока оштећене И. З. (у даљњем тексту: оштећена), млдб. 1, В. Н., Б. Б., В. Р., Н. Б., М. Ђ., А. Б., М. Р., Р. Г., Ж. В., В. М. и вјештака др Д. Ј., те је прочитана и уложена следећа документација: акт ЈУ Основне школе „[...]“ Требиње број 248/23 од 18.9.2023. године, акт ЈУ Основне школе „[...]“ Требиње број 282/23 од 9.10.2023. године, акт ЈУ Основне школе „[...]“ Требиње број 316/23 од 23.11.2023. године, налаз и мишљење Тима за услуге за породицу 3 ЦСТ Требиње број 04-544.01-11/22 од 19.12.2022. године, Записник са састанка Службе за социјалне услуге ЦСР Требиње од 13.10.2023. године, Рјешење ЦСР Требиње број 04-544-1/23 од 13.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 10.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 11.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 13.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 19.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 24.10.2023. године, Службена забиљешка ЦСР Требиње од 8.11.2023. године, Рјешење Основног суда у Требињу број 95 0 Пр 085642 Зм од 11.10.2023. године, Рјешење Основног суда у Требињу број 95 0 Пр 085642 Пв од 13.10.2023. године, Рјешење Основног суда у Требињу број 95 0 К 085642 Кпп од 8.3.2024. године, акт ПУ Требиње број 17-02-234.1-52/24 од 28.2.2024. године (извод из казнене евиденције), Психолошки налаз и мишљење Дома здравље Требиње од 16.10.2023, 20.10.2023. и 31.10.2023. године, наредба тужилаштва број Т16 0 КТ 0013874 23 од 21.12.2023. године, Психијатријско вјештачење од 31.12.2023. године, допис адвоката Н. Р. из Т. тужилаштву од 5.1.2024. године уз пуномоћ. Оптужени и његов бранилац адвокат Зоран Игњатић (у даљњем тексту: бранилац) провели су доказе саслушањем свједока Н. Р. и оптуженог, те читањем и улагањем следеће документације

Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите РС број 11-05-544-501/23 од 10.7.2024. године, Рјешење Министарства здравља и социјалне заштите РС број 11-05-544-501-1/23 од 14.8.2024. године, Рјешење Окружног суда у Требињу број 95 0 Пр 086253 24 Пжп од 25.1.2024. године, Оптужница тужилаштва број Т16 0 КТ 0014143 24 од 19.3.2024. године, Оптужница тужилаштва број Т16 0 КТ 0013123 24 2 од 29.5.2024. године и Оптужница тужилаштва број Т16 0 КТ 0013805 23 од 13.8.2024. године.

Докази оптужбе

Свједок оштећена је изјавила да је бивша супруга оптуженог, да је заједница живота између њих престала 2022. године с тим што је развод услиједио касније. Имају троје млдб. дјеце, сина и двије кћерке и након прекида заједнице били су уређени односи и контакти дјеце са оптуженим на начин да су дјеца била код ње од понедељка до петка, а викенд су проводила код оптуженог. До јула 2023. године се све одвијало без потешкоћа, док једном приликом када је дошла по дјецу, она нису хтјела да крену с њом. Отишла је у Центар за социјални рад Тебиње (ЦСР) и сутрадан је успјела да преузме кћерке, али син млдб. 1 (рођен [...] године) није хтио да крене с њом, остао је код оптуженог. Са млдб. 1 је успоставила телефонски контакт али је он био непријатан према њој као и према сестрама, које би плакале након разговора с њим. Једном су се и видјели у клубу, она је довела кћерке, али је млдб. 1 био дрзак и резервисан према њој и сестрама, говорио јој да је не воли. Одлазила је пред млдб. 1 школу да би му рекла да га разумије, а понекад би одвела сестре да га виде. Млдб. 1 је све то вријеме боравио код оптуженог, једном кад оптужени није био у кући водила је са млдб. 1 нормалан разговор, али кад је оптужени присуствовао њиховим разговорима, упућивао је разне ријечи погрдног значења и пријетње и то: да ће убити њу и све око ње, да је чува за крај, да је цула, да је курва, да ће доћи на ред. Због свега се осјећала угрожено од оптуженог. Када је оптуженом изречана забрана приласка, он је млдб. 1 дао својој браћи у стан у насељу [...]. Долазила је са полицијом и ЦСР да преузме дијете, али млдб. 1 није хтио и нападао ју је говорећи јој да је она крива „што ће тата у затвор“. Дана 18.10.2023. године је дошла својим возилом пред школу, повела је једну кћерку, и на великом одмору позвала млдб. 1 да иде с њима, пошао је и послеје тога провео неколико дана код ње, али је брат оптуженог И. С. дошао пред школу и млдб. 1 је поново отишао код стрица. Након неколико дана је поново дошла пред школу и одвела млдб. 1 код себе. За све вријеме док је био код стричева, одбијао је да било шта од ње узме јер је говорио да она жели да га отрује, а према сестрама је био груб. Након свега, дјеца немају контакт са оптуженим иако је омогућено да се виђају у ЦСР. Тачно је да је било више пријетњи од оптуженог и да је један разговор снимила и о томе се води поступак, али то је било послеје догађаја из ове оптужнице.

Свједок млдб. 1 је изјавио да је син оптуженог, сјећа се периода који је провео код оца у кући у [...], често се осјећао усамљено јер је оптужени био на телефону, а стричеви су били на послу. Мајку у том периоду није виђао, а прије тога је проводио вријеме и код ње. Са мајком се чуо телефоном сваки дан по пет минута, за то вријеме би му оптужени шапутао шта да говори („Поздрави цулу“ или „Шта те брига“ када га мајка пита за школу) а онда би узео слушалицу и говорио јој ријечи „доћи ће и теби крај, срам те било, умри, како се не стидиш, ја ћу ти стати на пут, боље да те нисам упознао“ и сл. Говорио је и за бабу, мајку оштећене, да је цула. Не зна тачно значење ријечи „цула“, али зна да је ружна ријеч. Осјећао се у тим тренуцима чудно. недостајале су му сестре али није смио рећи оптуженом. Мајку је видио у парку и није хтио од ње ништа узети јер му

је тата рекао да ће га она отровати. Стричеви су му рекли да је тати изречена пресуда и да мора с њима у стан у граду. Остао је 10-15 дана, одатле је ишао у школу, а онда је отишао код мајке, сестре су биле срећне кад су га видјеле. Од тада је оптуженог видио једном на вјештачењу у Сарајеву. Тачно је да је једном оптужени вријеђао оштећену путем телефона а онда престао и рекао да неће више јер је ту дијете. Он је својом вољом остајао код оптуженог, и на вјештачењу је својевољно био изјавио да жели живјети са татом, али га касније није нико инструктирао шта треба да говори у изјавама. Сјећа се догађаја када је мајка дошла са полицијом и ЦСР да га воде из стана, да је плакао и није хтио да иде.

Свједок В. Н. је изјавила да је млдб. 1 учитељица, у 2023. години је примијетила да је млдб. 1 повучен и необичајено расијан, понекад је заборављао написати задаћу, редовно је похађао наставу, али то је честа појава међу дјецом тог узраста. Док је на снази била забрана приласка, оптужени је једном дошао у школу, она је извела млдб. 1 и оптужени му је само рекао да га воли. Сјећа се да је једном млдб. 1 заборавио ствари у школи, а сјећа се и да је једном млдб. 1 рекао оптуженом да му је мама рекла да ће завршити у дому.

Свједок Б. Б. је изјавила да је клинички психолог и да је радила у Центру за ментално здравље Требиње гдје је прегледала млдб. 1. Дошао је са оптуженим са којим је прво обавила разговор, а затим са њим. Млдб. 1 се жалио на породичну ситуацију и на физичко насиље (шамар од бабе), имао је страх, љутњу и ноћне море. Она је савјетовала контакт са оба родитеља. На други преглед је дошао са стрицем, тада се жалио на поступање ЦСР, плашио се да ће га одвести код мајке. Трећи пут је дошао са мајком, тада се осјећао боље и рекао је да живи код мајке и сестара, да му је лијепо и да му прија дружење. Сваки пут је писала налаз, а млдб. 1 је увијек саслушавала насамом.

Свједок В. Р. је изјавио да је полицијски службеник у ПУ Требиње, поступао је у предмету асистенције ЦСР у октобру 2023. године када је требало извршити изузимање дјетета у породици И., од оца да се преда мајци. Оптужени им је рекао да он има забрану приласка и да је млдб. 1 код стричева, отишли су на ту адресу у граду, позвонили су и отворио је брат оптуженог, било је ту и дијете за које је брат оптуженог рекао да се не ради о млдб. 1, али су раднице ЦСР потврдиле да је то млдб. 1, у стан је ушла оштећена и радници ЦСР, али млдб. 1 је одбијао да крене с њима, покушао је и он да разговара са млдб. 1, млдб. 1 је викао, врискао, било је безуспјешно па је одлучено да се одустане јер је дијете било узнемирено, говорио им је да бјеже сви јер су му оца стрпали у затвор.

Свједок Н. Б. је изјавио да је полицијски службеник у ПУ Требиње, поступао је у предмету асистенције ЦСР у октобру 2023. године када је требало извршити изузимање дјетета у породици И., од оца да се преда мајци. По упутама оптуженог, отишли су на врата стана у граду, отворио је брат оптуженог И. С. који је прво манипулисао, онда су видјели дијете које није хтјело да крене са мајком, била је галама и вриска, па су одустали.

Свједок М. Ђ. је изјавила да је запослена у ЦСР Требиње као социјални радник. Дана 18.10.2023. године их је обавијестила оштећена да је преузела дијете млдб. 1, па су отишли у службену кућну посјету јер су радили на предмету породице И. . Тамо су затекли оштећену и троје дјеце. Постојала је одлука о изузимању дјетета од оптуженог и та одлука је касније поништена, али је свакако постала беспредметна јер је дијете у

мехувремену прешло код општећене. У тој одлуци, која је донесена у хитном поступку, стајало је да је због изложености штетним ситуацијама дјету угрожено здравље и живот.

Свједок А. Б. је изјавила да је запослена у ЦСР Требиње као психолог, учествовала је у предмету породице И. од октобра 2023. године. Када је оптуженом изречена мјера забране, млдб. 1 је био код стричева. Дана 13.10.2023. године је донесено рјешење којим се млдб. 1 издваја из породице оптуженог, отишли су на врата стана али се млдб. 1 опирао и пружао отпор према мајци, мајка није вршила пристисак на њега, само је жељела да крене с њом, али је он то упорно одбијао. Накнадно је општећена обавијестила ЦСР да је сама преузела млдб. 1 испред школе и одвела га код себе. Оптужени је пријавио општећену за насиље, они су отишли у посјету и затекли нормалну ситуацију. Рјешење о издвајању дјетета је било привремено због процјене да је млдб. 1 изложен неугодностима, касније је и поништено.

Свједок М. Р. је изјавила да је запослена у ЦСР Требиње као психолог, радила је у тиму који је обрађивао предмет породице И. од 2022. године. У питању је био конфликтан развод оптуженог и општећене, па су активно учествовали у вези уређења односа родитеља са дјецом у току судског поступка развода брака. До лета 2023. године није било потешкоћа, да би од краја јула 2023. године 1 остао код оца све вријеме до октобра 2023. године. За то вријеме су имали разговор са млдб. 1 који је рекао да не жели да буде код мајке, ишли су и у посјету и видјело се да млдб. 1 има емоционалне сметње, а оптужени је имао став да млдб. 1 треба да буде укључен у све аспекте бракоразводног поступка, иако је имао само девет година и то није било препоручљиво. У октобру 2023. године је општећена пријавила да јој је оптужени пријетио путем телефона. Оптуженом су изречене мјере забране. Донесена је одлука о издвајању млдб. 1 из породице оптуженог, нису могли спровести одлуку јер млдб. 1 није хтио да иде са мајком. Послије је општећена сама преузела дијете и обавијестила ЦСР, обишли су их. Учествовала је тиму који је донио одлуку о издвајању дјетета, учествовало је њих десет, што није уобичајено. Млдб. 1 није био директно угрожен живот, то је формулација која се користи, али је свеукупна ситуација итекако могла угрозити његово ментално здравље.

Свједок Р. Г. је изјавила да је запослена у ЦСР Требиње као правник, сјећа се да је 10.10.2023. године општећена пријавила оптуженог за насиље, да јој је пријетио путем телефона, изашли су на терен у [...], брат оптуженог С. је рекао да дијете није ту, али је дијете вјероватно било у кући, С. је звао адвоката Р., који је био непријатан. Затим је млдб. 1 изишао и отјерао их. Сутрадан је изречена хитна мјера оптуженом, требало је спровести и преузети дијете, али није успјело ни 11.10.2023. године, затим су ишли дана 12.10.2023. године у млдб. 1 школу да разговарају с њим. Дана 13.10.2023. године је сазван састанак свих стручних радника ЦСР и донесена је одлука о привременом издвајању млдб. 1 из породице оптуженог, због процјене да му је угрожено здравље, није му био угрожен живот иако је то наведено, таква је формулација. Дана 13.10.2023. године млдб. 1 категорички није хтио да иде са мајком, стричеви нису директно бранили.

Свједок Ж. В. је изјавила да је запослена у ЦСР Требиње, радила је у предмету породице И., од јула 2023. године млдб. 1 је тада све вријеме био код оптуженог, оптужени је инсистирао да млдб. 1 буде упознат са свим детаљима развода што није добро за дијете. Учествовала је у доношењу одлуке о издвајању и била присутна када је 13.10.2023. године био безуспјешан покушај да општећена преузме млдб. из стана у којем је био са стричевима. Општећена је дана 18.10.2023. године испред школе преузела млдб. 1 и одвела га код себе, касније су их обишли и констатовали да је све у реду.

Свједок В. М. је изјавио да је запослен у ЦСР Требиње као правник, био је у тиму који је радио на предмету породице И., сјећа се да су дјеца била инволвирана у процес и да је то било ризично за њихов емоционални статус. Млдб. 1 је у јулу 2023. године остао код оптуженог, оштећена је пријавила погрдне ријечи и псовке од оптуженог изречене у млдб. 1 присуству, па је оптуженом изречена мјера забране, ишли су у стан у Улици [...] да преузму млдб. 1, али је млдб. 1 одбијао да крене са мајком, био је груб и мршкао их је. Познато му је да је оштећена 18.10.2023. године сама преузела млдб. 1 испред школе.

Вјештак др Д. Ј. је изјавио да је по наредби тужилаштва извршио неуропсихијатријско вјештачење оптуженог са задатком утврђивања да ли је оптужени у периоду од јула до новембра 2023. године могао схватити значај својих дјела и управљати својим поступцима, тј. да ли је био урачунљив. Вјештачење је извршио на основу медицинске документације и прегледа оптуженог. Прибавио је препис здравственог картона. Утврдио је да оптужени у наведеном периоду није боловао од душевне болести, привремене душевне поремећености, није био заосталог душевног развоја и није боловао од болести зависности, односно био је у потпуности урачунљив.

Извршен је увид у документацију коју је у спис суда уложило тужилаштво. Из документације ЦСР Требиње произлази да је надлежни тим те установе поступао у поступку развода брака оптуженог и оштећене са давањем мишљења о повјеравању млдб. дјете, па стога суд није као доказ цијенио садржај Налаза и мишљења од 19.12.2022. године јер се односи искључиво на тај парнични поступак, а индиректно је послужио као доказ да је ЦСР био укључен у породичну ситуацију која је услиједила у периоду из оптужнице. Службене забиљешке ЦСР и остали акти садрже информације о којима су на главном претресу свједочили упосленици те службе. Из Рјешења ЦСР од 13.10.2023. године произлази да је њиме одређено издвајање млдб. 1 из породице оптуженог и да жалба не задржава извршење рјешења. Из рјешења суда од 11.10.2023. године произлази да је оптуженом изречена хитна мјера заштите у виду забране приближавања и контактирања са оштећеном и млдб. 1, док из рјешења вијећа суда од 13.10.2023. године произлази да је наведено рјешење потврђено. Из рјешења суда од 8.3.2024. године произлази да је оптуженом изречена мјера забране састајања са оштећеном уз забрану приближавања на удаљеност мању од 50 метара. Из извода ПУ Требиње од 28.2.2024. године произлази да оптужени није осуђиван. Из документације ДЗ Требиње произлази да је млдб. 1 два пута био у Центру за ментално здравље и то дана 16.10.2023. године са оптуженим и 31.10.2023. године са оштећеном, о чему је свједочила Б. Б. . Из наредбе тужилаштва и налаза произлази да је др Д. Ј. извршио неуропсихијатријско вјештачење оптуженог и донио свој налаз и мишљење, који је презентовао на главном претресу. Из пуномоћи и дописа од 5.1.2024. године произлази да је адвокат Н. Р. дана 5.1.2024. године овлаштен као бранилац оптуженог у истрази тужилаштва у предмету број Т16 0 КТ 0013874 23.

Докази одбране

Свједок Н. Р. је изјавио да је био бранилац оптуженог од дана 5.1.2024. године, када му је пуномоћ дата али у овом предмету није предузимао нити једну процесну радњу као бранилац и пуномоћ је отказана прије потврђивања оптужнице. Од раније је поступао као пуномоћник оптуженог у парничним и другим поступцима, сјећа се догађаја од 9.10.2023. године када га је телефоном позвао брат оптуженог С., рекао му да су у кућу

у [...] дошли радници ЦСР да воде млдб. 1, а да млдб. 1 не жели да иде. Рекли су му да има рјешење о издвајању дјетета, сматра да је цијели поступак вођен тенденциозно. С обзиром да је са оптуженим кућни пријатељ, често је боравио код њега у кући и примијетио је да је млдб. 1 имао добар третман док је боравио код оца, није чуо да га оптужени инструише против оштећене.

Оптужени је изјавио да је он одведен из стана да би они дана 9.10.2023. године дошли по дијете, њега су притворили. Није тачно да је наговарао млдб. 1 да говори ружне ријечи оштећеној, само је говорио да он има право да одлучи с ким ће живјети, виђао је мајку испред школе и била су три покушаја да га одведу мајци. Оштећена је на крају преварила млдб. 1 и одвела га код себе. Дјецу није видио од априла 2024. године, може их видјети у просторијама ЦСР, али од октобра 2023. године дјеца нису код њега ниједном преноћила, а до тада су били у савршеним односима.

Из документације коју је уложила одбрана произлази: да је рјешење ЦСР од 13.10.2023. године о изузимању дјетета из породице оптуженог, поништено по жалби оптуженог дана 10.7.2024. године; да је оглашено ништавим Рјешење ЦСР број 04-544.03-11/23 од 17.11.2023. године о уређењу личних односа (контаката) дјете са оптуженим, због ненадлежности управног органа; да је уважавањем жалбе оптуженог укинута рјешење Основног суда број 95 0 Пр 086253 24 Пр којим му је изречена заштитна мјера забране приближавања оштећеној и млдб. 1 и предмет враћен на поновни поступак; да су против оптуженог, због кривичног дјела из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС на штету И. З., подигнуте и потврђене оптужнице од 19.3.2024. године и 13.8.2024. године, а због кривичног дјела из члана 190. став 1. КЗ РС на штету И. З. подигнута и потврђена оптужница дана 29.5.2024. године. Из медицинске документације за оптуженог произлази да је лијечен од хроничног обољења панкреаса и да је дијабетичар.

У завршним ријечима тужилаштво је предложило да суд оптуженог огласи кривим за кривично дјело из измијењене оптужнице и изрекне му одговарајућу санкцију јер сматра да су на главном претресу доказани чињенични наводи оптужнице, док је бранилац у завршној ријечи изјавио да није доказано да је оптужени учинио дјело из оптужнице, да изведени докази нису довољни да би се утврдила његова кривица. Предложио је да га суд ослободи од оптужбе и трошкова поступка. Завршној ријечи браниоца се придружио оптужени.

Наконведеног доказног поступка и закључења главног претреса, детаљно анализирајући и цијенећи све доказе изведене на главном претресу појединачно и у вези са осталим доказима, на начин како то прописује члан 295. став 2. ЗКП РС и у складу са начелом слободне оцјене доказа прописаним у члану 15. ЗКП РС, суд је одлучио као у диспозитиву пресуде из разлога који слиједе.

Одредбом члана 190. став 1. КЗ РС прописано је кривично дјело Насиље у породици или породичној заједници на начин: „Ко примјеном насиља, пријетњом да ће напасти на живот или тијело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, тјелесни интегритет или душевно здравље члана своје породице или породичне заједнице, казниће се новчаном казном или казном затвора до три године“. У ставу 3. истог члана је прописан квалификовани облик на начин да ако је дјело из става 1. учињено према дјетету или у присуству дјетета, учинилац ће се казнити казном затвора од двије до десет година. Ово дјело се састоји у угрожавању спокојства, тјелесног интегритета или душевног здравља члана породице или породичне заједнице, примјеном

насиља, пријетњом напада на живот или тијело, дрским или безобзирним понашањем. Заштићени објекат је интегритет чланова породице или породичне заједнице. Оптуженом је оптужницом стављено на терет да је наведено кривично дјело учинио на начин да је свјестан свог дјеловања и хтијући посљедицу, примјеном насиља, пријетњом да ће напасти на живот или тијело, дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство и душевно здравље чланова своје породице супруге и дјетета. Одредбама члана 123. став 1. тачка 7) КЗ РС је прописано да је дијете као жртва кривичног дјела лице које није навршило османаест година живота. Неспорно је да дијете млдб. 1 има тај статус јер је рођен [...] године.

Суд је одбио приговор тужилаштва поводом приједлога одбране да се саслуша свједок Н. Р. јер према тврдњи тужилаштва он не може бити саслушан као свједок у смислу одредбе члана 147. став 1. тачка б) ЗКП РС. Наведеном одредбом је прописано да се не може као свједок саслушати бранилац оптуженог у погледу чињеница које су му постале познате у својству браниоца. С обзиром на неспорну чињеницу да је овај свједок постао бранилац оптуженог дана 5.1.2024. године, а да је предлошен и саслушан на околности којима је лично присуствовао раније (догађаји из 2023. године), суд је одбио приговор тужилаштва као неоснован, јер није саслушаван у погледу чињеница које је могао сазнати док је био бранилац оптуженог.

Суд је у цијелости прихватио документацију тужилаштва као законито прибављену и вјеродостојну. Суд је у цијелости прихватио изјаву оштећеног млдб. 1 јер је увјерљива и у складу са изјавама осталих свједока (В. Н., Б. Б., В. Р., Н. Б., М. Ђ., А. Б., М. Р., Р. Г., Ж. В., В. М.) који су обављајући своје службене радње дошли до истих сазнања и документовали их одговарајућим забиљешкама у току поступка. Суд је у цијелости прихватио налаз вјештака др Д. Ј. јер је сачињен и изнесен објективно и по правилима струке, на основу законите медицинске документације и прегледа оптуженог. Суд је прихватио изјаву оштећене И. З. јер увјерљиво потврђује наводе оптужбе и њена изјава и изјава млдб. 1 очигледно нису у супротности, нити међусобно, нити појединачно са осталим доказима и изјавама. Суд је прихватио изјаву свједока Н. Р. као вјеродостојну у дијелу у којем описује догађај од 9.10.2023. године, који међутим није предмет измијењене оптужнице, па је оцијењен као ирелевантан. Дио изјаве у којем свједочи о третману млдб. 1 у кући оптуженог и понашању, суд је прихватио јер је и млдб. 1 изјавио да је тада желио бити код оптуженог, односно да му је било добро код оца. Суд је дјелимично прихватио изјаву оптуженог у дијелу који се односи на чињенице да је између њега и оштећене постојало неслагање око млдб. 1 боравка код њега и да дјецу уопште не виђа од априла 2024. године, јер је то утврђено и из осталих од суда прихваћених доказа. У осталом дијелу, када негира да је оштећеној изговарао ријечи из оптужнице пред дјететом, изјава оптуженог је усмјерена на олакшавање свог процесног положаја, па је суд не прихвата јер је у супротности са увјерљивим изјавама оштећене и млдб. 1, као и осталим изјавама лица која су на посредан начин дошла до истих сазнања. Оптужени својом изјавом није довео у питање изјаву оштећене и осталих свједока јер је из материјалних доказа оптужбе и одбране евидентан интензиван сукоб који је више пута пријављен надлежним органима и не може се паушално оцјењивати као тенденциозан према оптуженом, с обзиром да за то није презентован ниједан доказ.

Неспорно је да су против оптуженог на снази још три оптужнице због истоврсног кривичног дјела, као и да једна од оптужница третира догађај од 9.10.2023. године који описује пријетње оптуженог упућене оштећеној путем телефона, у присуству млдб. 1. Међутим, како по тој оптужници поступак није правоснажно окончан, она не може имати

утицај на овај поступак због евентуалног кршења начела *ne bis in idem* из члана 4. ЗКП РС. Остали материјални докази одбране се односе на управни поступак поводом регулисања контаката оптуженог са дјецом, што је за овај поступак небитно. Поништење рјешења о издвајању дјетета, које је наведено у чињеничном опису, спада у дио који је суд интервенцијом у чињенични опис изоставио, па је и тај доказ са кривичноправног аспекта, за ову пресуду био ирелевантан.

Тужилаштво је измијенило чињенични опис оптужнице тако што је умјесто ријечи: „породичну кућу“ ставило ријечи „пред станом Р. И. на адреси [...]“ и умјесто ријечи „из куће“ ставило ријечи „из стана“. Одбрана након упознавања са измјенама није тражила додатно вријеме.

Анализом свих проведених доказа суд је утврдио да је оптужени учинио кривично дјело из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, на начин, у мјесту и у вријеме како је то описано у диспозитиву пресуде. Ван разумне сумње је доказано да је оптужени у присуству дјетета, свог млдб. 1 сина, оштећеној путем телефона упућивао разне псовке, увреде и пријетње, потпуно свјестан дјететовог присуства јер је и њега наговарао да буде дрзак према оштећеној. Суд је интервенисао у чињенични опис измијењене оптужнице и изоставио дио описа који се односи на догађај од 13.10.2023. године, а који према конструкту оптужбе представља радњу продуженог кривичног дјела из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС (иако тужилаштво није навело такву правну квалификацију, али суд није везан тужиоцевом правном оцјеном дјела сходно одредбама члана 294. став 2. ЗКП РС). Ово стога што је на основу резултата доказног поступка суд закључио да та противправна радња оптуженог, као радња извршења продуженог кривичног дјела из члана 190. став 3. КЗ РС, није доказана нити је доказано да је оптужени директно или индиректно утицао на ток догађаја од 13.10.2023. године када је безуспјешно покушано издвајање дјетета по рјешењу ЦСР од 13.10.2023. године. У ситуацији када је у оптужници оптуженом стављено на терет да је са више радњи учинио кривично дјело из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, а тужилаштво те радње не квалификује ни као стицај ни као продужено кривично дјело, суд је анализирајући предметни опис закључио да се у конкретном случају може радити само о продуженом кривичном дјелу јер су, према оптужници, радње обухваћене истим умишљајем и искориштавањем истог трајнијег односа, те стога представљају јединствену кривичноправну цјелину. Како једна од радњи продуженог кривичног дјела није доказана, суд је испустио из чињеничног описа, јер се за једно кривично дјело може изрећи или осуђујућа или ослобађајућа пресуда, тј. за једно кривично дјело није могуће истовремено донијети више пресуда. Такође, суд је интервенисао у чињенични опис тако што је изоставио ријечи „спречавао да дијете буде код мајке“ јер се и то односи на противправну радњу која није доказана ван разумне сумње, будући да је млдб. 1 пред судом изјавио да је желио бити код оца. Коригован је и дио који се односи на радњу извршења упућивања пријетњи и погрдних ријечи оштећеној, гдје је у складу са изведеним доказима које је прихватио, суд утврдио да је дјело на штету оштећене извршено у присуству млдб. 1, те га то чини квалификованим обликом дјела из члана 190. став 3. КЗ РС, а да у извршењу радње није оштећен млдб. 1 као пасивни субјект кривичног дјела јер радње насиља нису биле усмјерене према њему. Свакако је неприлично што је наговарао дијете да се мајци обраћа погрдним ријечима, али то улази у контекст кривичноправне радње усмјерене ка оштећеној. Интервенишући на такав начин суд није повриједио објективни идентитет догађаја из оптужнице јер је прилагодио опис чињеницама које је утврдио из исказа свједока на главном претресу и осталих доказа доведених у међусобну везу. Наведене измјене не доводе оптуженог у неповољнији положај.

Дакле, у радњама оптуженог које су доказане ван разумне сумње, стекла су се сва битна обиљежја кривичног дјела из члана 190. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС. Кривично дјело из члана 190. став 3. КЗ РС оптужени је учинио са директним умишљајем јер је био свјестан свог дјела и хтио је наступање последице у виду угрожавања спокојства и душевног здравља тадашње супруге, у присутности њиховог млдб. сина, што је очигледно из начина извршења. Оптужени је био свјестан забрањености таквог поступања, с обзиром на тада текући бракоразводни поступак у којем је констатован негативан утицај инволвирања млдб. 1 у процес развода, а на чему је оптужени упорно инсистирао. Утврђено је да је био у потпуности урачунљив у вријеме извршења дјела. На основу свега суд је закључио да је оптужени одговоран за своје радње и огласио га је кривим за наведено кривично дјело.

Код одлучивања о кривичној санкцији, њеној врсти и висини, суд је цијенио све околности које утичу да казна буде мања или већа. Суд је као олакшавајуће околности на страни оптуженог цијенио ранију неосуђиваност и нарушено здравствено стање услед хроничних обољења, док отежавајућих није нашао. Одредбама члана 52. КЗ РС је прописано да ће суд учиниоцу кривичног дјела одмјерити казну у границама које су законом прописане за то кривично дјело, имајући у виду првенствено сврху кажњавања, те узимајући у обзир олакшавајуће и отежавајуће околности у које спадају степен кривичне одговорности, побуде из којих је дјело учињено, јачину повређивања заштићеног добра, околности под којима је дјело учињено, ранији живот учиниоца, његове личне прилике и његово држање послије учињеног дјела. Суд је примјеном одредаба члана 53. став 3. КЗ РС напријед наведене околности цијенио као особито олакшавајуће. Примјеном одредаба члана 54. став 1. тачка 5) КЗ РС које прописују границе ублажавања казне, суд је оптуженом изрекао казну затвора у трајању од једне године јер се сврха кажњавања код оптуженог може постићи и тако ублаженом казном. Суд је увјерења да таква казна одговара тежини учињених кривичних дјела и осталим утврђеним околностима, а истовремено је изражена друштвена осуда и јачање свијести и одговорности код грађана о оправданости кажњавања и неопходности поштовања закона. Тиме овако изречена санкција испуњава услове прописане у члану 41. став 3. и члану 43. КЗ РС.

Суд је на основу члана 99. став 1. ЗКП РС, јер је оглашен кривим, оптуженог обавезао на плаћање трошкова поступка који се односе на трошкове судског паушала чија је висина у износу од 300,00 КМ одређена у складу са дужином трајања и сложености поступка, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Записничар
Милијана Миљановић

Предсједник вијећа
Ратка Ђонлага

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Окружном суду у Требињу у року од 15 дана
од дана пријема пресуде. Жалба се предаје путем овог суда.